

Världsarvet Skogskyrkogården.

Reportage från föreningens besök den 10 oktober.

Jag tyckte att idén att göra en kyrkogård till ett ”världsarv” var underligt men efter att till slut ha varit där och fått historisk information, förstår jag varför! Den arkitektur och frid man möter där, finns inte på andra begravningsplatser, inte ens vid deras minneslundar.

Vi samlades vid Sockenvägens infart i god tid före kl 13.00. Vår guide Kjetil Mannerheim presenterade sig och gick före oss till den första gräsmattan och började berätta.

Medan vi såg ut över denna fridfulla plats, talade han om forna tiders kyrkogårdar och kyrkor med den likstank som ständigt svävade över dem, ty även inne i kyrkan skedde förr begravingar. Han talade om förbudet på 1800-talet att begrava någon inom Stockholms stads gränser och om de begravningsplatser som då uppstod i utkanterna. Men staden växte och därmed också behovet av fler platser.

1904 inköptes därför en stor yta på otroliga 102 hektar, bestående av grusås och tallskog. Det vinnande arkitektförslaget ”TALLUM” var Gunnar Asplunds och Sigurd Lewerentz’ och detta har idag givit oss denna unika fridfulla oas. Deras idéer om samma storlek på gravstenar, alla placerade inne i lunder av höga tallar, bidrar också till känslan av lugn.

En enda gravsten skiljer sig från resterande: Greta Garbos. Den är större och i brunröd slät sten i en egen gräslund.

Kända konstnärer bidrog under åren till området. Här hittar man bland andra Sven X-et Erixson, Bror Hjort Carl Milles och Otte Sköld.

Flera begravningskapell finns inom området, krematoriet byggdes 1940, men minneslunden som är något unikt och den första i sitt slag i Stockholm, ordnades först 1961. Den är ett stort skogsparti överst på den kvarvarande grusåsen.

På sitt sätt är området ekumeniskt. Här finns områden för katoliker, muslimer, ortodoxa, för mandier och bahajer, begravda inom sina egna delar medan det judiska området ligger separat alldeles utanför den ekumeniska kyrkogården.

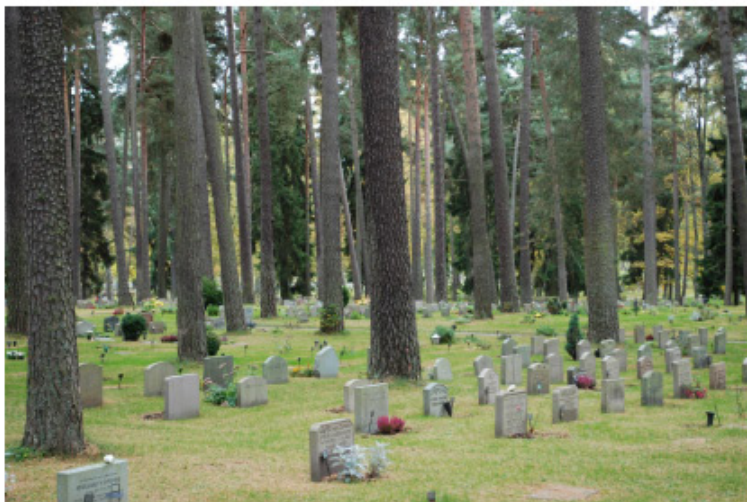
Mötet avslutades med kaffe och goda smörgåsar i ”Visitors Center” som öppnats för vår skull. Närvarande var Christian och Kerstin Holmbäck, Margareta Lindeberg med dotter Catharina Lindeberg-Bernhardsson och make Göran samt barnbarn i vagn, Karin Lindeberg och Marta Castenfors, Susanne och Gunnar Rehlin Karl-Göran och Eva-Maria Fahrer, Alexander och Joakim Fahrer och Barbro Castenfors-Fahrer. Anna Magnusson hade brutit armen och måst lämna återbud.

Av Barbro Castenfors

Skogskyrkogården - Föreningens besök den 10 oktober 2010.

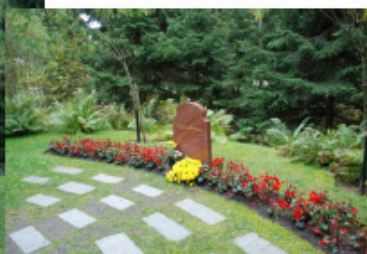


Vi samlades vid Sockenvägens infart i god tid före kl 13.00. Vår guide Kettil Mannerheim presenterade sig och gick före oss till den första gräsmattan och började berätta.



Medan vi såg ut över denna fridfulla plats, talade han om forna tiders kyrkogårdar och kyrkor med den likstank som ständigt svävade ...

Gunnar Asplunds och Sigurd Lewerentz idéer om samma storlek på gravstenar, alla placerade inne i lunder av höga tallar, bidrar till känslan av lugn.



En enda gravsten skiljer sig från resterande:
Greta Garbos.
Den är större och i brunröd slät sten i en egen gräslund.